

حەسەن ئەيووب زادە (مامۆستا گۆران)

ئەنومەر سوئلتانی

حەسەن ئەيووب زادە (مامۆستا گۆران)، سالی ۱۳۲۲ (۱۹۴۳) لە گوندی 'کەرپزەهێ ئەيووبی' نزیک شاری بۆکان لەدایک بوو. لە بۆکان چووته خویندنگە. لەگەڵ ئەو لە قوتابخانەهێ قەلای سەرداری بۆکان پیکهوه دەمانخویند. دوو سالیکیش لەگەڵ نەمر سواره ئیلخانی زاده، که دواي نەخۆشییهکههێ گەرابوو سەر دەرس و مەدرەسه، هاوئۆل بووین.

دواي تهاوکردنی خویندنی سەرەتایی، چوو دەبیرستانی کشتوکالی که ئەسلی ۴ ی ئەمریکا بۆ ماوهی چەند سال لە بۆکان دایمەزراندبوو، پاشان چووە دانشسەرای کشتوکالی ورمی، ئینجا بوو مامۆستای قوتابخانە لە گوندەکانی دەورو بەری بۆکان. دوو سێ سال دواتر لە زانستگای تاران، لە بەشی ماف و زانسته سیاسی و ئابوورییهکان وەرگیرا، فەوقی لیسانسی لە بواری مافە تایبەتییهکان وەرگرت و لە شارەکانی کوردستان و ئێران وەکو دادوەر خزمەتی خەلکی کرد.

لە ژیانی شەخسیدا لایەنگری دادپەروریهی کۆمەلایهتی و یهکسانی بوو و وەکو کوردیکی خاوهن بڕوا داکۆکیی لە مافی گهلی کورد بۆ دیاریکردنی چاره‌نووسی خۆی دەکرد، لە راپهرینی سالی ۱۳۵۷ی گەلانی ئێراندا، چوو ئیو ریزه‌کانی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێرانەوه و دواي هێرشی کۆنەپەرستانی ئێران بۆ سەر کوردستان، لەگەڵ پێشمەرگه‌کانی

حیزب شاری بهجیهنیش و سالانئیکی زور له بهشی دادومری
حیزب له رۆژههلات و باشووری کوردستاندا کهسایهتییهکی
ههلسووراو و بهرپرس بوو.

دوای هاتنه دهرهوه له ولات، کاری حیزبایهتی وه لانا و به
نووسین و لیکۆلینهوه و وهرگیرانهوه خهریک بوو، ئیستا
مامۆستایهکی کهم وینهیه له نووسینی کوردیی پهتیدا، جگه له
فارسی، زمانی ئینگلیزی و فهرههسی و عهرهیی و ئەلمانیش
دهزانی. ئیستاش بهداخهوه و له دوورهولاتییدا نهخۆشه و هیوای
کهسوکار و خزم و نۆست و برادهری، یهک لهوانیش من،
چاکبوونهوه و گهرانهوه ناو گۆرهپانی خهباته.

مامۆستا حهسهن سهبارهت به تیرۆری نهمران دوکتور
عهبدولرهمانی قاسملوو و دوکتور سادق شهرفکهندی بهدهست
کۆماری ئیسلامی ئیران، لیکۆلینهوهی کردووه و کتییی
"ئیسکۆرت بهرمو تاران"ی پیتر پیلچ پهڕلهمانتاری ئوتریشی
(نهمساوی) له ئەلمانییهوه وهرگیراوهته سهر کوردی که تا ئیستا
چهندهها جار چاپ کراوتهوه.

نووسهر و شاعیر و وهرگیر و چیرۆکنووسه، خاوهنی دهیان
کورته چیرۆک، رهخنهی نهدهیی، بابتهی سیاسی و شیعهر بۆ
زاخاوی میشکه. کتییی "شازده بچکۆلانه"ی سینت ئیگزۆپیری
له زمانی فهرههسی، "شیعهر چیه"ی نزار قهبانی له عهرهیی،
شیعهرهکانی "هاینریش هاینه"، فاوست و بهرهمهکانی گۆتهی
له زمانی ئەلمانییهوه وهرگیراوهته سهر زمانی نهتهوایهتیمان و
هاورئ لهگهڵ من مهنزوومهی ناسراوی 'سلاو له حهیدهربابا'

ی شه‌ه‌ریار، شاعیری ناز‌ه‌ربایجانیی له زمانی تورکییه‌وه کردۆته کوردی و زۆر به‌ره‌می دیکه‌ش له کارنامه‌که‌یدا هه‌ن، به‌لام به‌داخه‌وه به‌شینکیان هه‌شتا له نێو خۆی وڵات بڵاونه‌کرانه‌ته‌وه.

ئهو نموونه‌یه‌ک له قه‌له‌می به‌ پیزی مامۆستا‌یه:

"من و داره‌ به‌ن"

کات دهمه‌و زمرده‌په‌ره، داره‌ به‌ن له ئامیزی ئۆلی چۆل و کرال دا به‌ شنه‌ی شه‌مال، پرچی ئالۆزی به‌ شان‌ه‌ ده‌کا و لیزگه‌ لیزگه‌ ده‌یه‌و نێته‌وه. له شادیی ژوان و شه‌و رامووساننکی خه‌یا‌لوی له‌گه‌ل تریفه‌ی مانگه‌شه‌و، ته‌زوویه‌کی سارد به‌ سه‌ر تاپای له‌شیدا دی، شه‌و زرینگه‌وته‌وه. ئاره‌قی ئه‌وه‌ین دڵۆپ، دڵۆپ ده‌چکێته نێو هه‌ناوی داره‌ به‌ن و په‌نجه‌کانی هه‌یدی هه‌یدی به‌ سه‌روه ده‌له‌رزن و شه‌و باش له‌گه‌ل ئه‌ستیره‌ ده‌که‌ن. تریفه‌ی بێ ئارام تارمایی شه‌وه‌زنگ وه‌لاده‌نی و ئامیزی فێنکی له‌ بآ‌لای داره‌ به‌ن و مرده‌ینی و له‌ نێو به‌کتردا ده‌توینه‌وه.

کات به‌ره‌به‌یانه، گزنگ نه‌نگه‌تووه، داره‌ به‌ن سه‌رمه‌ستی ئه‌و ژوانه‌یه، که‌ قه‌لتی ته‌شوویی کاسبکارێک له‌و خه‌وه‌ یه‌زدانییه‌ پرایده‌په‌رینی. ئه‌و خه‌وه‌په‌رینه‌ ده‌ستوه‌شینه‌ سه‌ر تاپای داره‌ به‌ن به‌ بێ به‌زه‌یی زامدار ده‌کا و بۆ هه‌ر زامی گومیلکه‌یه‌کی قورین

١ کوردستان، ئۆرگانی حدکا، ژماره‌ ١١٧، وه‌رگیراو له مآ‌په‌ری رۆژه‌ه‌ه‌لات/ بۆکان

وهڪ قابيلڪهي چاوي برسي به لهشييهوه دملڪيني. زامهڪان دهن به چاو و همموو نهمسرينيان لي دهباري. فرميسڪ دهرژينه نيو گوميلڪه قورينهڪهوه و دهن به ناوئنه.

لهو رُوژهوه كه زامهڪاني داره بهن دهن به چاو و چاوهڪانيش پروونديڪيان لي دهباري، ناهي ساردي، له بهندي هيشووي قهزواني شلڪ و بوخوشدا دهمينيتهوه كه له هر دستپندا هنياننيدا دملتي دايكي رُو له كوژراويكه به راني خويدا دهڪنشي و پهكووپهكووبيهتي!

منيش نهو كوردهم كه له بهر بهياني خهويكي يهزداني دا وهكوو داره بهن، زامداری بي تاواني نهو و لاته كاولكراوهم. هر دوو لهشمان به ناوريشمي نهوين چنراوه و پي بهستراوي نهو ليرهوار و چول و چرهين.

بهندي دلي داره بهن، به ناخي زهويدا چوه و من به پانايي و دريژايي نهو و لاتهدا، به تاي كهڙي و به تيري مژولي نازداران، به سنگي نهردوه ههزار، ههزار ميخهڪراوم و كئوي يادگاري باوبايرانيان لهسر سنگ دانوم.

نيمه دوو نهوينداری لهميژينهين و دوو پي له زنجيرڪراوي ديرينه. بهسههاتي نيمه له بلويري شوانهويله و له قاسپهي كهو و چريڪهي بولبولدايه.

داخو كهس ههيه نهو بهسههاتي نيمه به گوي نهگهيشتي؟"

به‌شیک له به‌رهمه‌کانی ماموستا حسەن ئه‌یوب زاده، که له‌سه‌ر سائیتی رۆژه‌ه‌لات-بوکان (به‌شی نووسهران)^۲ ده‌ست ده‌که‌ون:

هه‌لۆیستی دوکتور قاسملو و ده‌بیری گشتیی حدکا "ویکیلیکس" به‌بۆنه‌ی سالرۆژی تیرۆری د.قاسملو بێکه‌ی ژین، دوکتور که‌مال فوئاد و ته‌زویری "به‌یاننامه‌ی دامه‌زرانی حیزبی دیموکراتی کوردستان" به‌لگه‌یه‌کی ته‌زویری له‌په‌نای ۹۲ ژماره‌ی "رۆژنامه‌ی کوردستان" ی سه‌رده‌می کۆمار!

رهنه‌ له‌ زانستی نه‌زانستی ماموستا سجادی ناساندنی ماموستا هه‌من به‌ زمانه‌ی فارسی هاو‌خه‌باتیی کورد یان سیاسه‌تی پر مه‌ترسی خه‌ونی سه‌گه‌ به‌ره‌لایه‌ک

جگه‌ له‌و بابه‌تانه، ماموستا زنجیره‌ بابه‌تیکیشی له‌ په‌یوه‌ندی سیاسه‌ت و که‌سایه‌تییه‌کاندا نووسی که له‌سه‌ر سائیتی رۆژه‌ه‌لات-بوکان به‌رچاو ده‌که‌ون.

وه‌رگێران

پرکه‌ پیا‌له‌که‌! شیعری فه‌ره‌یدوون موشیری جادوی بێ ناوونیشان، شیعری فه‌ره‌یدوون موشیری کوریزگه‌، فیکتور هوگۆ په‌شێو، شاعر ملی کورد در یک نگاه

^۲ [http:// bokan.de](http://bokan.de)

بریارم داوه بېمه خه نجرېک، نووسینی نزار قبانی
 سه فهری جادوو نووسهر: ئیحسان ته بهری
 به نیوان زیخ و ئەلماساندا
 ناخر قومی ئەو دهره
 په یامیکی بهریوه
 مهولهوی بهلخی
 جوانیی روخی دهریا
 گهره لاوژهی به هیزی به هاری
 شاعر له چه شنیتیر (ویرای پچهچی پایز)، نووسینی ئیحسان
 ته بهری
 نوqm له خویناوی دلا هاواریکرد
 له گولستاندا
 دادپرسی به شیوهی ئەفریقایی
 دهریا! دهریا، نووسینی ئیحسان ته بهری
 شه م و شه مچه
 ئەوینی گشتیی
 شکاتم و هه لاتم و که وتم
 کووچه
 جادوی بی شوین
 فیکتور هوگو
 له نیوان وردمخیز و ئەلماساندا
 هاوولاتی بی ولات
 منیش رولهی تاپو و بومهلیل
 ئوغربئ
 کپ بوون
 شه فیعی که دکهنی
 کام توز، کامه گورگ؟ + تو نی که ببینی

شيعر و پەخشان

بالندەى ھاوسەفەر

بە بالى كام خەيال بفرم بۇلاتان

دواھەناسە

زەردە خەنەى قۇل بەستر اويك

ھاوولآتیی بى ولات

فانۆسى خووساو

ئەوہ مامۆستا ھەسەن و وەرگىرانى دوو پارچە شيعرى فارسى
و ئالمانى:

1. مەرگى قوو، شيعرى ميهدى ھەمىدى شيرازى

(بە دەستكارىيەكى ھندكەوہ)

ئەمن بىستم كە دەمرئ قوويەكى جوان

و مكو جوان ھاتە دنيا، جوانيش دەمرئ

شەوى مەرگى لە ئيو مالى شەپۆلدا

دەمئنى و بئى ھەقأل و يار دەمرئ

دەچئ بۆ گۆشەيەك دوور و تەريك بئى

دهخوینی تا بهیانی تا کو دهمری
وتهی کورده که ئەم بالداره جوانه
له کوئی ناشق بووبی لهو جییه دهمری
له هەر کەس بیستبیتم پەندی ئاوا
ئەگەر باوەر بکەم قووی جوان که بمری
له سارا نامری هیچ قوویەکی جوان
له دەر یادا دەلین هەر قوویە دهمری
ئەتو دەریای منی، نامیزت بینه
له نامیزی تودا ئەم قوویە بمری
ئەوش ئەسلی شیعره فارسییه که:

شنیدم که چون قوی زیبا بمیرد
فریبندە زاد و فریبا بمیرد
شب مرگ تنها نشیند به موجی
رود گوشه ای دور و تنها بمیرد
در آن گوشه چندان غزل خواند آنشب
که خود در میان غزلهای بمیرد
گروهی بر آنند کاین مرغ زیبا
کجا عاشقی کرد، آنجا بمیرد
شب مرگ، از بیم جان آنجا شتابد
که از مرگ غافل شود تا بمیرد
من این نکته گیرم که باور نکردم
ندیدم که قویی به صحرا بمیرد
چو روزی ز آغوش دریا برآمد

شبی هم در آغوش دریا بمیرد
تو دریای من بودی، آغوش وا کن!
که میخواهد این قوی زیبا، بمیرد

2. وهنهوشه، شیعری ولفگانگ گوته

وهنهوشهیهك سهر پیر سهودا
دل کھیلی خهم، له میرگنیک دا
سهرسامگرتوو، دوور دهپروانی
چاولهدو بوو بۆ دلبرنیک دل وگیانی
له دوور دهرکموت کیژ وُلْهیهك
نهرم ونيان، خودای جوانی
سۆزی دلی و مک پهپوله
ههآدهفراندن نهرم نهرم، به گۆرانی
وهنهوشهکهی تاک و تهره
له گهل خویدا کهوته سرته:
بریا بیام ئا لهو دهشته به گولهباختیک
یان گولنیک بۆ نهو کیژه، دهمهساتنیک
دهستی بردبا ههلی گرتبام، بملاوینی
به سینگیهوه بمنووسینی
کوا وا دهبوو بریا و ابا

ئەو ئاواتەم وەدیهاتبا

بەلّام ھاوار کێژولەمکە غەدری لێکرد

ھات و رابرد دەستی نەبرد، لێوہی نەکرد

و نەھوشە کە بوو بە پێخوست لە ژێر پێیدا

تەنیا دیریک، نەرم خزی بە گوئی بادا:

« کەسەر نیە کە من بمرم لەو دەشتەدا

رۆحم دەرچێ لە ژێر کەوشی نازداریکدا»

مامۆستا حەسەن و سائیتی رۆژھەلات- بۆکان

مامۆستا پێش نەخۆشییەکە، ھاوکارێکی دڵسۆزی مائپەری رۆژھەلات- بۆکان بوو و زوربەہی نووسراوەکانی خۆی لەسەر ئەو مائپەرە بلاو دەکردمۆہ. ئەوہ راگەیاندنیکە و لە سالی دا لەزمان مائپەرەکەوہ نووسی و تێیدا بە قەلەمە پر لە ھەست و جوانییەکەہی ھانی خوینەرانیدا بۆ ھاوکاریکردنی مائپەرەکە:

"دەلین ۱۶۶۶۶۶۶ و بگرە لەوہ زیاتریش رەنگ ھەبە. ھەمو ئەو رەنگانەش بە تیکەلکردنی سێ رەنگی سەرەکی رەش و سپی و کەسک دروست دەبن و ئەم جیھانە دەنەخشینن.

ئیمەش دەمانەوی ئەم مألەمان بە رەنگی شێعەر و شەونم و ھەوای کوردستان لە تەنیشت کوشکی رازاوہی بەختەمەران چیکەین، تا کۆخی گچکەہی ئیمە شکۆی کوشکی دەستەرنەگینان بە ھزاران رەنگەوہ نیشان بەدا.

هەر کەس بیهۆی بێتە ئەم مەلەبەندە و چینگ و چادری خۆی لێهەڵدا پتو بیستی بە ویزا نییه. تەنیا ئەو میان لێی دموئێ جوانی سروشت بپارێزێ و بۆ رازاندنەوی ژیان بە هەر رەنگیک کە پێی خوش بێ بەشداریی بکا.

ئەگەر بلوئێ رێبوواریی کە رێیان دەکەوتتە ئەم کوخە دیاریبەک بێنن. با ئەو دیاریبەش هەگبەیهک بێ پرله بۆن و بەرامەیی گۆلی شێعر و وێژەیی ئەدەبی کورد. با لە سەفەری خەیاڵیاندا ئەو پێیان رازاویە بەجێی بێلن؛ ئێمەش ئەو تاوڵەیی خۆمانی پێدەر از ئێنێنەوه.

بۆ تەتەڵەیی دانەوێڵەیی مەزرای ئەدەبی کوردهواریی و پافزکردنەوه و هەلپەر تاوتنی لکو پۆپان و ریکو پێککردنی کاری داچاندن، هەوڵی خۆمان دەدین و ئێمەش بە بەرگ و پێتاکێ رەنگاوریی خۆمانەوه لە نیگارخانەیی بێرکاراندا تابلۆی خۆمان هەلەمەوسین. بۆ هەر لایەک بچین بە دەستی بەتەڵەوه ناگەر ئێنێنەوه. ئەگەر رێتان کەوتە لامان بە وردبێنێنەوه ئێمان بڕوانن، هەلەکانمان بۆ راست کەنەوه. هەر کەس سەر سوێیمان بکا و دڵسوزانە بمانلاو ئێنێنەوه و بە خوشیی و بەشارتی نیعمەتی دۆستایەتی تیشکانی دلی ئێمە بکات، بەشینیک لەو مألە گجکەیهی ئێمە بۆ خۆی تاپۆ دەکا.

ئێرە پۆستخانەیی بە دەستو بردی گەیانندی پەيامەکانتانە. زانایەک گوتی: «لێگەر ئێ با هەزاران گۆل بپشکوئین!» ئێمەش ئەو هەمان پێخۆشە. بریا روژێک ببایە سیاکێوان، شۆرەکاتان، سارای قافر هەر ناویان لە پەرتوکاندا ما. فەرمون بۆ گەشتێکی خەیاڵ و سەر سوێیی کوخەکەمان.

ئەگەر بەو هەموو هەستە ناسکەوه نەتوانین سیلەیی چاوی خوشەو بیستیان بۆلامان راکێشین ئێمە سوتاوین، بەلام سوتاوێکی وەک قەقنەس، کە لە خۆلەمێشی خۆماندا زیندو دەبینەوه و سەر لە نوێ تێهەڵدەچینەوه. ح. ئەبو بزا دە

۲۰۰۳/۱۰/۱۷